

чалството на Тотта блокиралъ Ландсбергъ и освѣнъ това испращалъ войскови отряди да очистватъ Бранденбургия отъ грабившитѣ я шайки отъ императорскитѣ войски.

По такъвъ начинъ къмъ началото на 1631 г. императорскитѣ войски очистили цѣлата страна до Франкфуртъ и Ландсбергъ, и само Демминъ, Грейфсвалде и Колбергъ оставали още подъ властѣта имъ въ Померания. Но и тѣ били блокирани отъ шведитѣ.

Въ продължение на януарий 1631 г. Густавъ-Адолфъ стоялъ въ лагера при Беервалде, заетъ съ урѣждане то и усиляването на армията си, вземане мѣрки за снабдяването ѝ съ всичко нужно и водение на дѣтелни прѣговори, особено съ бранденбургския курфюрстъ и съ Франция. Съ последната той сключилъ най послѣ явенъ съюзъ, по който се задѣлжавалъ да държи въ Германия 30.000 души пѣхота и 6.000 души конница, за издържанието на които Франция се задѣлжила да плаща ежегодно на шведитѣ по 1.200.000 ливри (около 1.200.000 лева). Въ сѣщото време въ Лайпцигъ се събрали, по поканата на

Саксонския курфюрстъ, протестантскитѣ владѣтели въ Германия отъ саксонския, бранденбургския и хесенския домъ, и прѣдставители отъ свободнитѣ градове, да се съвѣщаватъ върху мѣркитѣ за противудѣйствието на императора.

Между това вниманието и по голѣмата частъ отъ силитѣ на послѣдния на сѣверъ били обърнати противъ бившия администраторъ на Магдебургъ Христианъ Вилхелмъ и саксенъ-лауенбургския херцогъ. Първия отъ тѣхъ, като въоръжилъ Магдебургъ, Халберщадтъ и близкитѣ градове, още въ августъ и септемврий 1630 год. истикалъ императорскитѣ войски изъ магдебургскитѣ и халберщадтскитѣ владѣния и водилъ дѣтелна малка война. Паппенхаймъ съ 17.000 души императорски войски приближилъ най послѣ до Магдебургъ, но като се научилъ за успѣхитѣ на саксенъ-лауенбургския херцогъ въ западния Мекленбургъ, обърналъ се противъ него, обкржилъ го и го взелъ въ плѣнъ при Ратцебургъ, слѣдъ което се върналъ при Магдебургъ и блокиралъ (въ края на септемврий) този градъ

§ 24.

Движението на Тилли отъ Магдебургъ къмъ Франкфуртъ и Ландсбергъ, а на Густавъ-Адолфа къмъ Демминъ.

Въ февруарий 1631 година срѣщу шведитѣ се явила най послѣ главната императорска армия, на брой около 22.000 души, подъ началството на Тилли, който тръгналъ най на прѣдъ къмъ Магдебургъ. Но наскоро, по причина на стѣснителното положение, въ което се намирали войскитѣ на Шаумбурга, той отишълъ къмъ Франкфуртъ и, като се съединилъ съ Шаумбурга, ималъ вече около 34.000 души войски. Слѣдъ това той тръгналъ къмъ Ландсбергъ и принудилъ шведитѣ да снематъ бло-

кадата му и да отстъпятъ къмъ Беервалде. Като билъ по силентъ отъ Густавъ-Адолфа (който ималъ не по вече отъ 25.000 души), Тилли се трудилъ да го измъкне отъ укрѣпения му лагеръ при Беервалде и да го въвлѣче въ бой на открито поле, но не се рѣшавалъ да го атакува въ укрѣпения му лагеръ. Отъ своя страна Густавъ-Адолфъ, като рѣшилъ да стои между Елба и Одеръ, за да може, спорѣдъ обстоятелствата, да се обърне въ Силезия или въ Саксония, намислилъ да отвлѣче Тилли въ Мек-